

Kazimierz Osiński: **Wykopalisko w Budach Łańcuckich z epoki młodszego okresu cesarstwa rzymskiego**. Przemyśl, nakładem Tow. Przyjaciół Nauk, 1922. 8°, str. 32, z 3 tabl. Odbitka z „Rocznika Przemyskiego” t. III.

W roku 1921, przy sposobności kopania fundamentów pod dom rodzinny w Budach Łańcuckich (pow. łańcucki), odkrył ks. J. Małuszak grób popielnicowy wojownika z młodszego okresu ces. rzymskiego. Wyposażenie grobu składało się z: 1) miecza dwukrotnie zgiętego, 2) fragmentów umba do tarczy, 3) imacza tarczy, 4) oszczepu, 5) 2 ostróg i 6) nożyka; wszystkie te przedmioty są z żelaza i są dobrze reprodukowane na tabl. I i II. Urny uległy zniszczeniu; zachowały się tylko ich fragmenty, które rekonstruuje autor na tabl. III, w niecałkiem szczęśliwym sposób (podpis zaś pod ryc. 9 „urna typowa z okresu wczesnohistorycznego” niema zgola uzasadnienia). Wielka szkoda, iż autor nie opisał dokładnie zabytków powyższych i nie poprzestał na określeniu ich chronologii. Taka praca byłaby przyjęta przez archeologów z należytem uznaniem. Zupełnie niepotrzebnie wdał się autor w wywody o przynależności kulturalnej i etnicznej wykopalisk z Bud łańcuckich, nie opanowawszy wprzód metod prehistorji i koniecznych wiadomości z zakresu archeologii przeddziejowej. To sprawiło, iż praca omawiana jest właściwie — poza reprodukcjami zabytków — bez wartości naukowej i niepotrzebnie sprawiać będzie chaos w umysłach czytelników, niearcheologów. Zakończę życzeniem, żeby autor, szczerzy i zapalony miłośnik archeologii przedhistorycznej, coprędzej wziął się do gruntownych studjów archeologicznych i aby w publikacjach swoich ograniczył się na razie jedynie do dokładnego i systematycznego opisu wykopalisk, bez dołączania balastu syntetycznego — jak w pracy powyższej — pseudonaukowego. Wówczas przyniosą prace te wiele pożytku nauce i zadowolenia autorowi. W. A.